

КЪ РИМЛАНСОМЪ ПОСЛАНИЕ.

ГЛ. ІІ.

ІІ. Глаголю оўко, єда согрѣшиша, да ѿпадѣтъ; да не бѣдетъ: по тѣхъ паденіемъ спасеніе газыквъ, во єже раздражити ѵхъ.

ІІІ. Ішѣ ли же прегрѣшениe ѵхъ боягатство міра, и ѿпаденіе ѵхъ боягатство газыквъ: колмъ паче исполнениe ѵхъ;

ІV. Въмъ бо глаголю газыквъ: понеже оўевъ єсмъ ѿзъ газыквъ Аплъ, слѣжевъ мою прославляю,

ІІІІ. Ішѣ како раздражъ мою плѣть, и спасъ иѣкія ѿ нѣкъ.

ІVІ. Ішѣ бо ѿложениe ѵхъ, примиреніе міръ: что пріятіе, развѣ жиць изъ мертвыхъ;

ІVІІ. Ішѣ ли начатокъ ст҃ъ, то и примѣшениe: и ѕшѣ корень ст҃ъ, то и вѣтви.

ІVІІІ. Ішѣ ли иѣцы ѿ вѣтвей ѿломиша, ты же дивія маслина сый, прицѣпилса єси въ нїхъ, и причастникъ корене и масти маслинныя сотворилса єси.

ІVІІІІ. Не хвалиса на вѣтви: ѕшѣ ли же хвалишиа, не ты корень носиши, но корень тебѣ.

ІVІІІІІ. Речеши оўко: ѿломиша вѣтви, да ѿзъ прицѣплюса.

ІVІІІІІІ. Добрѣкъ: не вѣрїемъ ѿломиша, ты же вѣрою стойши. не высокомѣдрствий, но бойся:

ІVІІІІІІ. Ішѣ бо Г҃ъ єстественныихъ вѣтвей не пошадѣ, да не како и тебѣ не пошадитъ.

ІVІІІІІІІ. Виждь оўко блгость и непощадѣніе Г҃їа: на ѿпадишихъ оўевъ непощадѣніе, а на тебѣ блгость Г҃їа, ѕшѣ пре-бѣдеши въ блгости, ѕшѣ ли же ии, то и ты ѿченъ бѣдеши.

ІVІІІІІІІІ. И онъ же, ѕшѣ не пре-бѣдитъ въ не вѣрствѣ, прицѣпятса: силенъ бо єсть Г҃ъ паки прицѣпить ѵхъ.

ІVІІІІІІІІІ. Ішѣ бо ты ѿ єстественна ѿченъ дивія маслины, и чрезъ єстество прицѣпилса єси къ добрѣй маслинѣ: колмъ паче синъ, иже по єстествѣ, прицѣпятса своей маслинѣ.